

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2012/2013

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Yveta Buchtová

Název práce: Grafologové.cz

Posudek:

Ve svém bakalářském projektu si autorka vytyčila několik cílů: 1. šířit povědomí o grafologii obecně; 2. šířit povědomí o grafologii jako o možnosti sebepoznání; 3. přivést na web Grafologové.cz zájemce o grafologii a potenciální klienty. Tyto tři cíle spojuje cíl čtvrtý: vést propagaci nehodnotícím a neposuzujícím tónem. Pro kampaň byly vytvořeny propagační kartičky a vizitky spolu s novou verzí webových stránek Grafologové.cz.

Grafologie jako obor, který se zabývá psychologickým výkladem osobnosti, vyžaduje vnímavý a citlivý přístup k pisateli prostřednictvím jeho rukopisu. Oceňuji proto autorčin záměr i ve veřejném prostoru propagovat grafologii neposuzujícím a nehodnotícím způsobem. Sebeznávání a ponor do vlastní nitra představuje hluboce intimní záležitost, a tudíž i propagace grafologie jako možnosti většího sebeznání by měla být vedena s úctou a respektem k osobnosti potenciálních zájemců či budoucích klientů. Autorka se tohoto úkolu zhostila velmi zdařile a připravila psychologicky jemně a vnímavě propracovanou kampaň.

Kartičky. Každá kartička je jiná a vytváří dojem jedinečného dílka. Snoubí se v ní specifická kombinace druhu fontu s určitou barvou a kvalitou použitého papíru. Zároveň jako by kartičky v rozmanitosti spojovala stejná velikost papíru (intimitu navozuje i velikost „do ruky“) a „krajka“ na okrajích. Zubatý okraj je vytvořen perforací, která odděluje kartičky tištěné v pásu. Svou variabilitou tak mohou v člověku, jenž se s nimi potká, vzbudit zájem – jakýsi samovolný zájem nebo spíše podnět k tomu, aby vybíral a rozhodoval se, která kartička se mu líbí nejvíce. Už to se může stát psychologicky prvním krokem k sebeznávání: jedinec se dokázal pro něco rozhodnout a vybral přesně to, co se líbí právě *jemu*. Tento uspokojující moment jej může přivést na web, kde se dozví více. Pojetí kartiček navíc vzbuzuje důvěru, že nejde o propagaci tvrdé komerce, ale o citlivý přístup, s nímž se pravděpodobně setká i na webových stránkách a u jejich autorky.

Mnohost kartiček jako paralela k mnohosti rukopisů je výtečný nápad. Považuji za zajímavé odhalení, že používané písmo na kartičkách i webu musí být tiskové, a nikoli skript, u něhož symbolická zástupnost s rukopisy nefunguje. Přivedlo mě ke grafologickým úvahám o možných souvislostech rytmu v ručně psaném písmu ve srovnání s písmem tiskovým a skriptem.

Vizitky. Způsob, jakým vizitka vzniká, poskytuje psychologicky zapamatovatelný okamžik. Při osobním setkání je přímo před jedincem odtržena vybraná vizitka a předána mu do ruky. Pro daného člověka to může znamenat silný moment: druhý o něho projevuje individuální zájem, neboť odtržení proběhlo výhradně kvůli němu.

Kartičky a vizitky působí neinvazivně. Druhým lidem není něco vnucováno, nýbrž subtilní cestou nabízeno, aby se *napřed* potkali sami se sebou, a pak případně sami přišli na webovou stránku. Velmi kladně hodnotím, že autorka upustila od prvotních hesel, o nichž uvažovala na začátku kampaně (ve smyslu „písmo Tě prozradí“ nebo „neříkáš víc, než jsi chtěl?“), která spíš děsí a odrazují, než aby napomáhala zájmu o grafologii a sebepoznání.

Líbí se mi způsob, jakým autorka řeší vnesení intimity do veřejného prostoru. Tento prostor je běžně vnímán spíš jako rušný, komerční, pragmaticko-praktický, v němž není příliš místa pro niterné duševní záležitosti. Autorka nejenže vyhledává klidnější prostory (knihovny, studovny), kam kartičky rozmísťuje, ale navíc se v rámci zvoleného prostoru soustředí na lokality, kde by mohla grafologie nejvíce oslovit potenciální zájemce (např. oddělení s psychologickou literaturou apod.). S kartičkami se lidé potkávají i v kavárnách, kam si chodí povídat také o osobních záležitostech, nebo v čekárnách psychologů, kde mohou podnítit zájem o zvýšení sebeporozumění.

Starý a nový web. Autorka pojala starý web zcela nově. Ve srovnání s původní verzí je tato citlivě provedená, a to nejen z designového pohledu, který vnímám spíš jako laik, ale i z hlediska grafologického. Umístění všech informací na jednu obsahově nabitou a graficky propracovanou webovou stránku je příjemné. Na druhou stranu: když jsem pročetla všechny informace na stránce, podnítilo to můj zájem pokračovat ve čtení ještě dál, dozvědět se ještě něco více, ještě se někam dál přesunout... Myslím, že podobné pocity se mohou objevit i u některého z návštěvníků webu, což by mohlo podnítit zájem například o rozbor rukopisu. Případně inspirovat autorku k vytvoření webového pokračování...

K obsahové stránce webu mám následující poznámky ke třem odstavcům: *Co udělat pro získání rozboru?* Autorka uvádí, že rukopis k rozboru by měl být psán bez lenochu. Zvážila bych skutečnost, že pokud je pisatel zvyklý používat linkovanou podložku nebo papír, je vhodné jej respektovat, neboť i to může být součástí jeho vlastního stylu s jakým přistupuje k záležitostem svého života, tedy i k psaní. *Proč chtít rozbor?* Uvážila bych, zda ponechat informaci o terapeutické diagnostice, neboť může svádět k mylné představě, že se grafologie používá ke stanovování lékařských diagnóz. Též bych zvážila uvedení kriminalistiky, kde se využívá spíš písmoznalectví. Naopak bych doplnila informaci o rozdílu mezi grafologií a písmoznalectvím, s nímž bývá často zaměňována. *Kdo jsme?* Doporučila bych zjemnit informaci uvedenou u spoluautora webu, která se týká způsobu sdělování pravdy. Jednak je diskutabilní, co je míněno onou „pravdou“, a jednak tato podoba sebeprezentace příliš nezapadá do citlivého a nehodnotícího pojetí celého webu.

Průběžně jsem se zajímala, jak autorka přistupuje k obsahovým změnám na webu v rámci bakalářského projektu. Zároveň jsem vnímala, že se v průběhu měnila i ona sama. Není možné si nevšimnout výrazného posunu, který učinila: z hledající polohy, která budila dojem, že grafolog je kýmsi, kdo má moc nad druhým člověkem a vládne nástrojem, kterým ho „odhalí“, „usvědčí“, „nachytá“ (viz prvopočáteční hodnotící až invazivní hesla) dospívá autorka k postoji úcty a respektu k druhému člověku jako jedinečné bytosti. Je patrné, že v rámci propagace grafologie se snaží vcítit do potenciálních zájemců o obor či sebepoznání. Zároveň je zřejmé, že i k samotné práci grafologa přistupuje zodpovědně, neboť zamýšlí nabízet grafologické rozborů až v budoucnu, tedy poté, co v oboru grafologie dosáhne plné kvalifikace úspěšným složením závěrečných zkoušek.

Otázky autorce práce:

1. Gratuluji ke zvýšení návštěvnosti webu o +168%. Jak bude kampaň pokračovat?
2. Zajímalo by mě, jakým způsobem jste zjistila, že skript, na rozdíl od písma tiskového, není možné používat jako symbolického zástupce mnohosti rukopisů?

Návrh hodnocení: Stupeň A.

Vypracovala: Ing. Helena Baková

Datum: 26. května 2013

Podpis: